

מדינת המדיים 1986

בחסות

מטעם

משרד התיירות

העולם הזה

מלכת המים
תציג את הבירה
שכבשה את העולם

בירה בק'ס
המפתח לעסקים

המתמודדות בתחרות
מלכת המים
1986
תזכינה בטבעות
הילומים מתנת

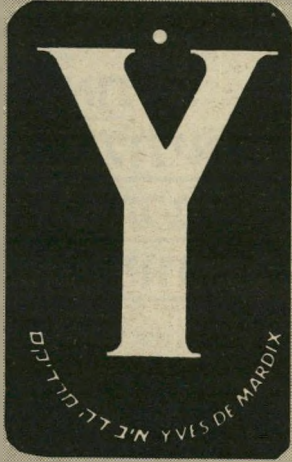

מרכז התכשיטים והיהלומים
הגדול במדינה
נתניה, רח' גד מכנס 2

מלכות המים תגענה לנשפים
באוטובוסים המרווחים
והממוזגים של

בשיתוף:

בית האופנה

איב דה מרדיקס
רחוב דיזנגוף 102, תל-אביב

מלחי - ספנות נסיעות ותיירות בע"מ

וטרי אלים
alice
אני הולכת

הסיסמה של המתחרות
בתחרות מלכת-המים:

המתמודדות תצגנה
מבחר ענק של בגדיים

רחוב רבנו חננאל 14, ת.א. מל. 03*829285, 03*825195

המועמדות הסופיות

הדרכת הבנות: אולפן לאה פלטר * צילום
המועמדות: סטודיו מנחם עוז * תספורות: מירן
וברי מ. טלון לה קוקט * הפקה: גמא הפקות
* מטה אמנים * אירגון: מירי זכרוני, רפי זכרוני.

תחרויות

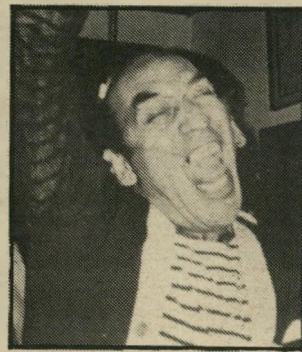
(המשך מעמוד 15)

חוזר בתשובה ומקבל העראה

נישא ♦ בכפר חב"ד, ארז הורביץ, 21. נכדו של השר ללא תיק ייגאל הורביץ (ובן בנו הבכור, יונתן). חוזר בתשובה מאז חגיגת הבר-מצוה שלו, ורולי בוחניק, ילידת אשקלון. אותה פגש בהיות שניהם פעילים בקומנדו חב"ד. הורביץ, כיום תלמיד ישיבת תומכי תמימים בכפר חב"ד, גם ביקר, לשם קבלת השראה, כמו כלתו, פעמים אחרות אצל מנהיגם הרוחני של אנשי חב"ד, הרבי מלוביץ, בני-יורק.

מסיבה בתל-אביב ותערוכה בפילרלפיה

נחוג ♦ בתל-אביב, במסיבת הפתח, עה, בתיאטרון נורה צדק, יום הולדתו ה-50 של **אורי ליפשיץ**, צייר, העיר מד להשתתף בסוף החודש בתערוכת ציירים ישראלים ייצוגית בפילרלפיה

צייר ליפשיץ הפתחה בתיאטרון

האמריקאית, בנוכחות ארבעה מבין ששת ילדיו ושתי נשותיו לשעבר.

חוקר-רעלים וקוטל-חרקים

התאבד ♦ בנטילת רעל, פרופ' סור (לפרמקולוגיה) **חביב ארעי**, 62, טוקסיקולוג (חוקר-רעלים) בעל שם, יליד ארגנטינה שהתמחה, בין הדי שאר, בבית-הספר הלונדוני רבי-היורה למחלות טרופיות. ארעי הרבי-גוני החל את דרכו בארץ כרפתן בקיבוץ גבעות-זוירי, היה במשך שנים אחרות הנספח המדעי בשגרירות ישראל בלונדון, והצטיין בפיתוח חומרים קוטל-חרקים ובחקר השפעת סמים ורעלים על התנהגות האדם.

אבי הצוללת ובעל הלשון

נפטר ♦ בארלינגטון, פרברי יוקרה של וושינגטון, בירת ארצות-הברית, בגיל 86, אדמירל **היימן חיים ריקובר**, היהודי היחיד בהיסטוריה האמריקאית שהגיע ארבעה לדרגת אדמירל, שהיה ידוע כ"אבי הצוללת האטומית" בזכות מילחמתו הבלתי-נלאית להקמת זרוע ימית זאת. ריקובר, בנו של חייט יהודי שהיגר מרוסיה, היה מהנדס ימי בהשכלתו. שירת בצבא במשך 60 שנה, עד שנאלץ לפרוש בגיל 82. הירבה לקדם קצינים מבטיחים (הידוע בהם: קצין הצוללות ונשיא ארצות-הברית לעתיד ג'ימי קרטר) ולא חסך את שבט-לשונו מאיש, כולל מערכת-הביטחון האמריקאית, לה הציע פעם להתפצל לשלושה אגפים: אגף אחר שיעשה את המלאכה ושניים אחרים שיסתפקו בכתובת מיכתבים אגף לרעהו, ובלבד שלא יפריעו במלאכה החייבת להתבצע.

* קיבוץ בקירבת טיבעון שהתפרק לפני 30 שנה.

הוא קירב את אליהו שפייר, כרת איתו ברית שהוכיחה את עצמה בוועידה. שפייר לא התנגד לרשימות של עוזי, ועוזי מצידו נתן לשפייר להכניס למרכז את האנשים שהוא רצה. עם קיסר שמר על יחסים טובים. עוזי יודע שקיסר שולט על מערכת שהיא כמעט צבאית, ושאינו בה חוסר נאמנות. הוא מקפיד על יחסים טובים עם אהרון ירלין וישעיהו פרי מתתק"ם, ועם יחזקאל זכאי מהמושבים.

פה ושם החלו לקרוא לו, מאחורי גבו, בשם "סטאלין", ביחוד אחרי שנבחר פה-אחד לתפקידו, בישיבה שבה נראה מרכז-המיפלגה כמו הסוכייט העליון.

סטאלין התמנה לתפקיד מרכז-המיפלגה הכול-שבקיית על-ידי לנין, מפני שנראה כעסקן אפור וחסר-חשיבות, לעומת עמיתו הזוהרים, קברניטי-המפקדה - טרוצקי, ראדק, זינובייב וחבריהם. אולם משהגיע לתפקיד המרכז, בנה סטאלין בשקט ובהתמדה את כוחו, ואחרי מות לנין היה כה חזק שיכול היה לחסל את כל עמיתיו. הם שילמו בחייהם עבור זילזולם בו.

עוזי ברעם אינו סטאלין. כך, לפחות, אנמרים חבריו, המכירים את האיש גבה-הקומה כאיש נוח, בעל עיניים כחולות ותמימות. מישהו הרכיב לו את התואר "פטרן בלתי-נלאה".

בחדר של פרס

וא התחיל למלא את החלל הריק שנוצר מאז היעלמה של הגנורדיה הוותיקה. במיפלגה אין מחנות. פרס ורבינו הולכים ביחד, לאנשים המחפשים קבוצת-השתייכות, עוזי ממלא את הפונקציה.

שנה וחצי מאז שנבחר, כשמחצית המיפלגה היתה נגדו, הוא מרכז סביבו היום, אבסולוטית, יותר אנשים מאשר כל אחד מהמחנות.

פרס פיקנטני: עוזי יושב ברחוב הירקון בחדרו של פרס.

הוא שינה את פני המיפלגה. אין עוד ועדת-מינויים. חברי-הכנסת ייבחרו במרכז. והוא הכניס למרכז יותר צעירי, סטודנטים, נשים ומיזרחיים. מאז ספיר לא היה מרכז-הרכיב לברו את רשימת חברי-המרכז, ואיש לא עירער עליה. הוא מכיר טוב את הטכניקה: גילה מה כואב לכל אחד מגורמי-הכוח, נתן את המעט שבמעט, ועל כל זה זכה בתודה. לגד יעקובי ולמוטה גור הכניס שניים-שלושה מאנשיהם למרכז וכך זכה בתמיכתם. למען מאשה לובלסקי, שהגישה לו רשימה של 50 נשים, הכניס למרכז את חמש חברותיה-האמיתיות. את רשימת שאר הנשים הכין בעצמו.

גם לרשימה שהגיעה מלישכת ראשי-הממשלה התייחס כך. טביעת-אצבעותיו מורגשת לאורכה ולרוחבה של הרשימה.

מומחים אומרים שהוועידה האחרונה נה משקפת את עצמת כוחו של עוזי. יחסיו עם פרס נובעים, אפא, מכוחו. הוא נפגש עם ראשי-הממשלה בכל שבת לשיחה. אך מפגישת "שרינו", ש אליה הוא מוזמן, הוא מדיר את רגליו. בתבונתו הוא יודע שהשרים לא ישמחו אם המרכז ישתתף בישיבות.

פרס יודע שעוזי הפך לגורם שצריך להתחשב בו. אך אין הוא עדיין יודע מה זה אומר מבחינתו.

עוזי, מצידו, נאמן לפרס. אחרי הרוטציה ייבחר למעשה כוחו האמיתי. וכבר עכשיו מתנבאים כמעט הכל שמעמדו ישתפר. פרס לא יתעסק בענייני המיפלגה, והזירה תישאר של ברעם.

ידידיו כיריבו אומרים: עוזי ברעם מרכז סביבו כוח שיביא אותו, בעוד שנים אחדות, לתפקיד ראשי-הממשלה. עד אז הוא חייב להתנסות בתפקיד ברמה הלאומית. לפני שנתיים הוא היה מסתפק בתפקיד שר-העליונה-הקליטה. היום, כמרכז-ל-עיתריכות, הוא יודע ש יוכל לקבל תפקיד של שר בכיר.